

اثربخشی تحول راهبرد خود نظم دهی بر عملکرد نوشتگان دانش آموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش فعالی

Efficacy of self-regulated strategy development on writing performance of students with attention deficit hyperactivity disorder

S.Z. Alibakhshi: PhD student in Psychology, Payame-noor University of Tehran

E-mail: z.alibakhshi@gmail.com

A.R. Aghayousefi: Assistant Professor, Payame-noor University of Qom

H. Zare: Associate Professor, University of Payame-noor

S. Behzadipour: PhD student in Psychology, Islamic Azad University

سیده زهرا علی‌بخشی: دانشجوی دکتری روان‌شناسی دانشگاه

پیام نور تهران

علیرضا آقایوسفی: استادیار دانشگاه پیام نور قم

حسین زارع: دانشیار دانشگاه پیام نور

ساره بهزادی‌پور: دانشجوی دکتری روان‌شناسی دانشگاه آزاد

اسلامی

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف میزان اثربخشی تحول راهبرد خود نظم دهی بر عملکرد نوشتگان دانش آموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش فعالی صورت گرفت. روش: روش پژوهش از نوع آزمایشی و جامعه آماری کلیه دانش آموزان پایه سوم تا پنجم ابتدایی شهر شیراز به تعداد ۱۸۶۵۴ نفر بود. به منظور انجام این پژوهش، تعداد ۲۰ دانش آموز دچار اختلال بیش فعالی پس از اجرای آزمون های تشخیصی (آزمون هوشی و کسلر کودکان ۱۳۸۵)، پرسشنامه علام کودکان استونی بروک (۱۹۹۴) و آزمون اختلال نوشت فلاح چای (۱۳۸۴) به شیوه نمونه گیری خوشایی چند مرحله ای به طور تصادفی انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه گایگرین شدند. راهبردهای خود نظم دهی به آزمودنی های گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه ۱ ساعته هفتگه ای یک جلسه آموزش داده شد، گروه گواه مداخله ای دریافت نکرد.داده های به دست آمده با استفاده از روش آماری کوواریانس تحلیل شد. یافته ها: نتایج به دست آمده نشان داد عملکرد نوشتگان آزمودنی های گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه به طور معناداری بهبود یافته و خطاهای املای آنها کم شده است. پیگیری پس از گذشت ۳ ماه نیز مovid پایداری آموخته ها بود. نتیجه گیری: بر مبنای نتایج این پژوهش راهبردهای خود نظم دهی سبب کاهش خطاهای املای دانش آموزان دچار کمبود توجه بیش فعالی می شود. بنابراین می توان به مربیان این کودکان، مشاوران و روان شناسان پیشنهاد نمود که با استفاده از این راهبردها برای بهبود عملکرد نوشتگان دانش آموزان دارای اختلال نوشتگان بکوشند.

کلیدواژه ها: بیش فعالی، دانش آموزان، راهبردهای خود نظم دهی، عملکرد نوشتگان، کمبود توجه

مقدمه

اختلال کمبود توجه بیش فعالی^۱ یکی از شایع‌ترین مشکلات روان‌شناختی کودکان است که در دوران کودکی تشخیص داده می‌شود و تا بزرگسالی ادامه می‌یابد. برخلاف آن‌چه تاکنون تصور می‌شد علائم بالینی این اختلال در بزرگسالان عمدتاً از بین نمی‌رود، اما غالباً تشخیص داده نمی‌شود. این اختلال مربوط به محدودیت‌هایی در بازداری رفتار است که از نظر تحولی، سطوح نامناسبی از بی‌توجهی^۲، تکانشوری^۳ و بیش فعالی را قبل از سن ۷ سالگی شامل می‌شود و بهویژه برای دانش‌آموزان مبتلا، مشکلات بسیاری را در زمینه‌های عاطفی، اجتماعی، تحصیلی و شغلی ایجاد می‌کند (محمداسماعیل، ۱۳۸۵). این مشکلات همراه با هم می‌توانند تأثیر زیادی بر عملکرد روانی-اجتماعی والدین و فرزندان داشته باشند. تأثیر اختلال کمبود توجه بیش فعالی به واسطه کوتاهی دامنه توجه، مشکل در تمکن، کنترل ضعیف تکانه، حواس‌پرتی، بی‌قراری، بیش فعالی و مشکلات رفتاری می‌تواند بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دچار آن بارزتر از سایر موارد باشد (بیدرمن^۴، ۲۰۰۴).

نظریه‌های شناختی فرض می‌کنند که کودکان دچار اختلال کمبود توجه بیش فعالی مشکلاتی در کارکردهای اجرایی یا خودتنظیمی دارند که به نظر می‌رسد با شبکه‌های عصبی در ارتباط باشد. روی هم رفته، این کودکان از رشد مناسبی برخوردار نیستند و با مشکلاتی مانند کمبود توجه، شکست تحصیلی، ناتوانی در کارهای مربوط به مدرسه، ضعف در حل مسائل و عدم انجام تکاليف مواجه هستند (دالی، کرید، زانتوفو و براون^۵، ۲۰۰۷). نتایج پژوهش علاقبند راد و مؤمنی (۱۳۷۹) در زمینه ارتباط اختلال کمبود توجه بیش فعالی با اختلال یادگیری نشان داد که ۴۳/۳٪ از پسران ۱۲-۷ ساله دچار اختلال کمبود توجه بیش فعالی، اختلال یادگیری دارند که از میزان گزارش شده در پژوهش‌های پیشین بیشتر است. برای نمونه در پژوهش‌های پیشین (کاپلان و سادوک^۶، ۱۹۹۵؛ کانت ول^۷، ۱۹۹۶، انجمن روان‌پژوهشی آمریکا^۸، ۱۹۹۴) به رقمی حدود ۲۵-۲٪ اشاره شده است. در این پژوهش، عملکرد نوشتمن براساس نظریه یادگیری خود نظم دهی تبیین می‌شود. نظریه یادگیری خود نظم دهی ریشه در روان‌شناسی شناختی دارد، و منشأ آن به نظریه یادگیری

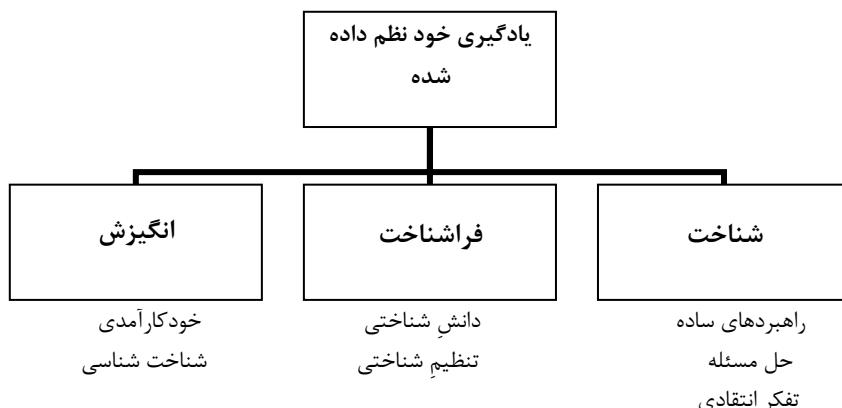
1. attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD)
2. carelessness
3. impulsivness
4. Biederman
5. Daly, Creed, Xanthopou & Brown
6. Kaplan & Sadock
7. Cantwell
8. American Psychiatric Association (APA)

اثربخشی تحول راهبرد خود نظم دهی بر عملکرد نوشتمندانش آموزان...

شناختی- اجتماعی آلبرت بندورا^۱ باز می‌گردد. در مرکز نظریه بندورا مفهوم جبرگرایی متقابل نهفته است که عنوان می‌کند؛ یادگیری نتیجه عوامل شخصی، رفتاری و محیطی است. عوامل شخصی باورها و نگرش‌های یادگیرنده‌گان است که بر یادگیری و رفتارشان تأثیر می‌گذارد. عوامل محیطی شامل کیفیت آموزش، بازخورد معلم، دستیابی به اطلاعات و کمک والدین و همسالان است. عوامل رفتاری شامل اثرات عملکرد قبلی دانش‌آموز است. بر اساس جبرگرایی متقابل هر یک از این عوامل بر دو عامل دیگر اثرگذار است (شراو، کریپن و هارتلی^۲، ۲۰۰۶).

در طی دو قرن گذشته، پژوهشگران از نظریه شناختی- اجتماعی بندورا^۳ (۱۹۹۷) در بسیاری از موقعیت‌ها از جمله یادگیری در مدارس استفاده کرده‌اند. کوشش‌های آن‌ها منجر به رشد نظریه یادگیری خود نظم دهی که عنوان می‌کند یادگیری تابع اثر متقابل اجزاء شناختی، فراشناختی و انگیزشی است (باتلر و واین^۴، ۱۹۹۵).

یادگیری خود نظم دهی شامل سه جزء اصلی است: شناخت، فراشناخت، و انگیزش. شناخت شامل مهارت‌های لازم برای رمزگزданی، به خاطر سپردن و به یاد آوردن اطلاعات است. فراشناخت شامل مهارت‌هایی می‌شود که یادگیرنده‌گان را قادر می‌سازد که فرایندهای شناختی و فراشناختی اثر می‌گذارد. همه این اجزاء برای خودنظم دهی لازماند، اما کافی نیستند (زیمرمن^۵، ۲۰۰۰). این سه جزء خود نظم دهی می‌تواند به زیرگروه‌هایی هم تقسیم شود که در شکل (۱) آمده است.

شکل (۱): اجزاء یادگیری خود نظم دهی

1. Albert Bandura
2. Shraw, Crippen & Hartley
3. Butler & Winne
4. Zimmerman

ضعف در مهارت‌های خود نظم دهی و فراشناختی بر فرایند نوشتمن تأثیر دارد. بسیاری از دانش‌آموزان دارای مشکلات نوشتمن، توانایی کنترل فرایندهای شناختی خود را ندارند. آن‌ها از راهبردهای خود نظم دهی و خودآرزویابی^۱ به ندرت استفاده می‌کنند و اغلب قادر نیستند برای نوشتمن خود هدف تعیین کنند، همچنین نمی‌توانند برنامه‌های مناسب طراحی، ایده‌های خود را سازماندهی و پیش‌نویسی از متن تهیه یا متنی را بازنویسی کنند. در نتیجه نوشهای آن‌ها ساختار ضعیفی دارد و از نظر انتقال معنا ضعیف است (سکستون، هریس و گراهام، ۱۹۹۸).

رید و لینمن^۲ (۲۰۰۶) اثربخشی تحول راهبردهای خود نظم دهی را بر بیان نوشتاری دانش‌آموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی بررسی کردند و دریافتند که آموزش این راهبردها می‌تواند سبب بهبود بیان نوشتاری این دانش‌آموزان شود. افزون بر آن نتایج بیش از ۲۵ مطالعه حاکی از آن است که آموزش راهبردهای نظریه خود نظم دهی باعث بهبود دانش نوشتمن، رفتارهای راهبردی، مهارت‌های خود نظم دهی، و انگیزش بسیاری از افراد به‌ویژه دانش‌آموزان دچار اختلال‌های یادگیری می‌شود (دی لایپز^۳ و گراهام، ۱۹۹۷).

با توجه به مشکلات متعدد کودکان دچار کمبود توجه بیش‌فعالی و افزایش افزون آن‌ها و از طرفی نقش مهم مهارت‌های خودنظم دهی و بیان نوشتاری در بهبود عملکرد تحصیلی، انجام چنین پژوهش‌هایی ضرورت دارد، تا بتوان با استاده از نتایج آن‌ها برنامه‌های کاربردی برای این کودکان تدوین و استعداد‌های آن‌ها را شکوفا و از ناکامی‌های تحصیلی آن‌ها جلوگیری کرد.

با توجه به اهمیت نقش راهبردهای خود نظم دهی در نوشتمن، مسئله و سؤال پژوهش این بود که آیا با آموزش راهبردهای خود نظم دهی می‌توان عملکرد نوشتمن دانش‌آموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی را بهبود بخشد؟ بر این اساس فرضیه‌ها عبارت بودند از:

۱. آموزش راهبردهای خود نظم دهی سبب بهبود عملکرد نوشتمن دانش‌آموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی می‌شود.

۲. اثرات آموزش راهبردهای خود نظم دهی در بهبود عملکرد نوشتمن دانش‌آموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی پس از گذشت ۳ ماه از آموزش پایدار می‌ماند.

روش

روش پژوهش حاضر از نوع آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه و پیگیری سه ماهه بود. جامعه مورد مطالعه این پژوهش را دانش‌آموزان پایه سوم تا پنجم ابتدایی شهر شیراز

-
1. self assessment
 2. Sexton, Harris & Graham
 3. Reid & Lienemann
 4. DeLapaz

اثربخشی تحول راهبرد خود نظم دهی بر عملکرد نوشتمن دانش آموزان...

(۱۸۶۵۲ نفر) در نیمسال دوم سال تحصیلی ۸۹-۸۸ تشکیل دادند. در این پژوهش، برای نمونه گیری و انتخاب آزمودنی‌ها از روش نمونه گیری تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای استفاده شد. ابتدا از نواحی چهارگانه آموزشی، یک ناحیه انتخاب و سپس از ناحیه مزبور، دو مدرسه پسرانه و دو مدرسه دخترانه و از هر مدرسه به ترتیب دو کلاس، از پایه‌های سوم، چهارم و پنجم به صورت تصادفی برگزیده شد. سپس از میان کلاس‌های مذکور با توجه به نظر معلمان و علائم اختلال نوشتمن، ۶۰ دانش آموز مشکوک به اختلال نوشتمن انتخاب شد. پس از اجرای آزمون‌های تشخیصی، یعنی آزمون هوش و کسلر کودکان که در دانشگاه شیراز توسط سیما شهیم (۱۳۸۵) هنجاریابی شده است، و پرسشنامه علائم کودکان استونی بروک که اعتبار و روایی این آزمون توسط هادیانفرد، نجاریان، شکر کن و مهرابی زاد (۱۳۷۹) برآورد شده است، تعداد ۲۰ دانش آموز دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جایگزین شد. آزمودنی‌های گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه، تحت آموزش راهبردهای خود نظم دهی قرار گرفت، اما گروه گواه مداخله‌ای دریافت نکرد.

ابزار پژوهش

۱. آزمون هوشی و کسلر کودکان^۱. به منظور اندازه گیری بهره هوشی آزمودنی‌های دچار اختلال نوشتمن از مقیاس تجدید نظر شده هوشی و کسلر برای کودکان استفاده شد (شهیم، ۱۳۸۵). این مقیاس دو آزمون کلامی و عملی و هر آزمون شش خرده آزمون دارد. این مقیاس توسط شهیم (۱۳۸۵) در مورد کودکان ایرانی هنجاریابی شد. ضرایب پایایی باز آزمایی آزمون‌ها از ۰/۲۴ تا ۰/۹۴ و ضرایب پایایی دو نیمه سازی آزمون‌ها از ۰/۹۸ تا ۰/۴۲٪ گزارش شده است. ضرایب همبستگی خرده آزمون‌های کلامی و عملی و کل این مقیاس با مقیاس و کسلر تجدید نظر شده برای کودکان پیش دبستانی به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۷۴٪ است.

۲. پرسشنامه علائم کودکان استونی بروک^۲. این آزمون توسط پروفسور گاداو و اسپرافکین^۳ همگام با تجدید نظر در راهنمای تشخیصی و آماری انجمن روان پژوهشی آمریکا^۴ در سال ۱۹۹۴ تهیه و منتشر شد (هادیانفرد، نجاریان، شکرکن و مهرابی‌زاده، ۱۳۷۹). این پرسشنامه دارای دو نسخه، فهرست علامت‌گذاری معلمین و فهرست علامت‌گذاری والدین است و اختلال‌های مختلف دوران کودکی از جمله کمبود توجه بیش‌فعالی را می‌سنجد. فهرست علامت‌گذاری شامل ۱۱۲ ماده

1. Wechsler Intelligence Scale for Children-Revised (WISC-R)

2. Stony Brook child symptom inventory (CSI-4)

3. Gadow & Sprafkin

4. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV)

است که ۱۸ ماده اول آن مربوط کمبود توجه بیش‌فعالی است. پایایی ماده‌های مربوط به کمبود توجه بیش‌فعالی نسخه ایرانی فهرست علامت‌گذاری معلمین از طریق بازارآزمایی ۸۴٪ گزارش شده است. همچنین همبستگی منفی و معناداری بین نمره‌های نسخه ایرانی فهرست علامت‌گذاری معلمین با نمره‌های مقیاس‌های فراخنای اعداد، حساب و نمادهای عددی، مقیاس تجدیدنظر شده هوشی وکسلر برای کودکان گزارش شده است (هادیانفر و همکاران، ۱۳۷۹). آلفای کرونباخ در این پژوهش ۸۲٪ به دست آمد.

۳. آزمون اختلال نوشتن فلاح چای. این آزمون توسط فلاخ چای (۱۳۸۴)، به منظور تشخیص و اندازه‌گیری سطح توانایی نوشتن آزمودنی‌های دچار اختلال نوشتن، ساخته شد. روایی آزمون اختلال نوشتن در پژوهش فلاخ چای ۸۶٪ بود. در این پژوهش از آزمون اختلال نوشتن فلاخ چای (۱۳۸۴) که دارای ۲ متن است، برای هر پایه استفاده شد، که متن اول ۵۰ درصد کتاب فارسی، و متن دوم تمام مطالب کتاب فارسی را در بر می‌گیرد. آزمون نوشتن فلاخ چای (۱۳۸۴) از لحاظ درجه دشواری مطابق سن و پایه دانش‌آموزان ابتدایی تنظیم شده است. آلفای کرونباخ در این پژوهش ۸۰٪ به دست آمد.

۴. آموزش راهبردهای خود نظم دهی. چارچوب آموزش راهبردهای خود نظم دهی شامل شش مرحله است که به دانش‌آموزان برای فرآگیری و کاربرد راهبردهای یادگیری با استفاده از روش‌های خود نظم دهی آموزش داده می‌شود (گراهام و هریس، ۲۰۰۵؛ هریس و گراهام، ۱۹۹۶) به نقل از باعزت و ایزدی‌فرد، ۱۳۸۹). این مراحل شامل اصول کلی برای آموزش راهبردهای یادگیری است، اما قابلیت این را دارد که با توجه به نیازهای معلمان و دانش‌آموزان در آن تغییراتی ایجاد کرد. در زیر این مراحل آموزشی آمده است.

در مرحله اول خطاهای املایی دانش آموز از طریق گفتن دیکته شناسایی می‌شود. در این مرحله به دانش‌آموز در مورد مراحل کار اطلاعات داده می‌شود.

مرحله اول:
گسترش دانش زمینه‌ای

نوع خطاهای املایی (حذف، اضافه، جایگایی و ...) شناخته می‌شود و در مورد پاسخ-های صحیح دانش آموز بحث می‌شود و راهبرد توضیح داده می‌شود.

مرحله دوم:
بحث در مورد راهبرد

معلم، یک دانش آموز را که کلمات را صحیح می‌نویسد، به عنوان الگو قرار می‌دهد یا خود معلم این الگوسازی را انجام می‌دهد. در مورد خطاهای املایی دانش آموز از نمونه مورد نظر سوال می‌شود که این کلمه چند بخش دارد، چند حرف دارد، و سپس از نمونه خواسته می‌شود که کلمه را با صدای بلند بخواند و املای درست آن را بنویسد.

مرحله سوم:
نمونه آوردن برای هر راهبرد

1. Graham & Harris

اثربخشی تحول راهبرد خود نظم دهی بر عملکرد نوشتمن دانش آموزان...

دانش آموز الگوی ارائه شده و راهبردهای اصلاح خطاهای املایی خود و تمام وسایل کمک آموزشی مربوط به آن را به خاطر می سپرد.

دانش آموز راهبردهای اصلاح خطاهای املایی خود را با حمایت معلم تمرین می کند.

مرحله چهارم:
به یاد سپردن راهبرد

مرحله پنجم:
پشتیبانی از راهبرد

دانش آموز راهبردهای آموخته شده را بدون حمایت معلم یا با حمایت بسیار کم تمرین می کند و به کار می برد. در این مرحله اثرات راهبرد در عملکرد دانش آموز ارزیابی می شود و معلم باید اطمینان حاصل کند که راهبرد در ذهن دانش آموز ثبت شده و برای نگهداری و ماندگاری آن به دانش آموز برنامه داده شود.

مرحله ششم:
عملکرد مستقل

یافته ها

داده های پژوهش از ۱۰ دانش آموز دختر و ۱۰ دانش آموز پسر با میانگین سنی ۹/۲ از مقطع سوم تا پنجم ابتدایی به دست آمد. برای تحلیل داده های آماری این پژوهش، از روش آماری تحلیل کوواریانس^۱ استفاده شد. هدف اصلی تحلیل کوواریانس حذف آماری اثرهای متغیرهای مزاحم از متغیر وابسته است (فرگوسن و تاکانه^۲، ترجمه دلاور و نقشبندی، ۱۳۸۰).

جدول ۱. نتایج تحلیل کوواریانس جهت مقایسه خطاهای املای در پیش آزمون و پس آزمون

عامل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	توان آزمون
پیش آزمون	۲۹۵۲/۴	۱	۲۹۵۲/۴	۱۳۸/۲۱	.۰۰۰۱	.۰/۸۳
گروه	۲۳۸/۰۵	۱	۲۳۸/۰۵	۱۱/۱۴	.۰۰۰۱	.۰/۷۲
خطا	۳۸۴/۵	۱۸	۲۱/۳			
کل	۲۵۷۵	۱۹				

نتایج حاصل از اعمال روش آماری تحلیل کوواریانس در زمینه اثربخشی آموزش راهبردهای خود نظم دهی در بهبود عملکرد دانش آموزان دچار اختلال کمیود توجه بیش فعالی مندرج در جدول ۱ نشان می دهد که پس از تعدیل نمرات عملکرد نوشتمن دانش آموزان به وسیله تحلیل کوواریانس، نمرات گروه آزمایشی با گواه تفاوت معنادار دارد. همچنین اثر اصلی گروه معنادار است. بنابراین، نتایج بررسی آماری فرضیه اول پژوهش نشان می دهد که آموزش راهبردهای خود نظم دهی موجب شده است خطاهای املای گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه به طور معناداری کاهش یابد.

1. analysis of covariance (ANCOVA)
2. Fergosen & Takane

جدول ۲. نتایج تحلیل کوواریانس جهت مقایسه خطاهای املا در بیش آزمون و پیگیری

عامل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	توان آزمون
بیش آزمون	۱۴۴۵	۱	۱۴۴۵	۴۲۰/۸۷	.۰۰۰۱	.۹۵/۰
گروه	۴۲۳/۲	۱	۴۲۲/۲	۱۲۳/۲۶	.۰۰۰۱	.۸۷/۰
خطا	۶۱/۸	۱۸	۳/۴۳			
کل	۱۹۳۰	۲۰				

نتایج حاصل از اعمال روش آماری تحلیل کوواریانس در زمینه تأثیر پایداری آموزش راهبردهای خود نظم دهی در بهبود عملکرد نوشتن دانشآموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی (پس از گذشت ۳ ماه) مندرج در جدول ۲ نشان می‌دهد که همچنان گروه آزمایش با گواه تفاوت معناداری در عملکرد نوشتن دارد. در نتیجه این امر نشان‌دهنده پایداری اثرات آموزش راهبردهای خود نظم دهی پس از گذشت سه ماه در دانشآموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی است.

بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر، یافته‌های پژوهشی در مورد اثربخشی راهبردهای خود نظم دهی در بهبود عملکرد نوشتن دانشآموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی در پایه سوم تا پنجم ابتدایی شهر شیراز نشان می‌دهد که آموزش راهبردهای خود نظم دهی موجب شده است خطاهای املای گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه به طور معناداری کاهش یابد. افزون بر آن نتایج این پژوهش در زمینه تأثیر پایداری آموزش راهبردهای خود نظم دهی در بهبود عملکرد نوشتن دانشآموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی نشان می‌دهد که نتایج همچنان پایدار بوده است و همچنان گروه آزمایش با گواه تفاوت معناداری در عملکرد نوشتن دارد. لذا می‌توان نتیجه گرفت که راهبردهای خود نظم دهی موجب کاهش خطاهای املای و بهبود عملکرد نوشتن دانشآموزان دچار اختلال کمبود توجه بیش‌فعالی می‌شود. یافته‌های این پژوهش با پژوهش‌های رید و لینمن (۲۰۰۶) همسو است، که این پژوهشگران بر وجود ارتباط قوی بین راهبردهای خود نظم دهی و مهارت نوشتن تأکید کرده‌اند. براساس نظریه خود نظم دهی می‌توان چنین تبیینی ارائه داد که هنگامی که کودکان از راهبردهای خود نظم دهی استفاده می‌کنند، قادر می‌شوند بر فرایند نوشتن خود نظارت کنند، یعنی برای نوشتن خود هدف تعیین می‌کنند، خطاهای املایی خود را با کمک معلم تشخیص می‌دهند، با ارائه الگوهای درست از سوی معلم، فرایند صحیح نوشتن کلمه را یاد می‌گیرند، و سپس آن را تمرین می‌کنند. بدین ترتیب با تصحیح خطاهای املایی و ارائه الگوهای درست، و تمرین آن، مهارت نوشتن صحیح کلمات را کسب می‌کنند.

اثربخشی تحول راهبرد خود نظم دهی بر عملکرد نوشتمندانش آموزان...

در دهه‌های اخیر نقش و اهمیت راهبردهای خود نظم دهی در یادگیری به طور فزاینده‌ای مورد توجه قرار گرفته است. رویکرد خود نظم دهی فرایند پیچیده‌ای است که تغییراتی را در مهارت‌ها، خود نظم دهی، دانش راهبردی، توانایی‌ها و انگیزش یادگیرندگان ایجاد می‌کند (گراهام و هریس، ۲۰۰۵؛ گراهام و هریس، ۱۹۹۶). بیش از دو دهه است که نقش الگوی خود نظم دهی به عنوان یک رویکرد آموزشی برای تحول راهبردهای تحصیلی و خود نظم دهی در بین دانش آموزان با مشکلات ویژه یادگیری ثابت شده است.

بنابراین یادگیری خود نظم دهی به توانایی ما برای درک و کنترل محیط‌های یادگیری باز می‌گردد. بدین منظور، ما باید اهدافی را مشخص کنیم، راهبردهایی را انتخاب کنیم که بتواند به ما در رسیدن به این اهداف کمک کند، راهبردها را انجام دهیم، و از این راهبردها جهت رسیدن به اهدافمان استفاده کنیم (شانک^۱، ۱۹۹۶) تعداد کمی از دانش آموزان هستند که خود نظم دهی کاملی دارند؛ و آنهایی که مهارت‌های خودنظم دهی بهتری دارند، با تلاش کمتر بیشتر یاد می‌گیرند و سطوح بالاتری از رضایت تحصیلی را گزارش می‌دهند (پینتریچ^۲، ۲۰۰۰؛ زیمرمن، ۲۰۰۰). در مقابل، دانش آموزانی که خود نظم دهی ندارند، رفتارهای تکانشی بیشتری از خود نشان می‌دهند، پیشرفت تحصیلی کمتری دارند و نمی‌توانند توانایی‌هایشان را نشان دهند (زیمرمن، ۱۹۹۷، به نقل از زیتو، آدکینز، گاوینز^۳، هریس و گراهام، ۲۰۰۷).

بر مبنای نتایج این پژوهش می‌توان پیشنهاد نمود با توجه به نقش و اهمیت آموزش راهبردهای خود نظم دهی در کارآمدی نوشتمندان، نتایج این پژوهش می‌تواند در اختیار مسئولان و مریبان آموزش و پرورش قرار گیرد، تا با بهره‌مندی از این راهبردها در جهت بهبود عملکرد نوشتمندانش آموزان ابتدایی دارای اختلال نوشتمن بکوشند.

منابع

- باعزت، فرشته، و ایزدی‌فرد، راضیه (۱۳۸۹). اثربخشی راهبردهای خودنظم دهی بر کاهش خطاهای املایی دانش آموزان دچار اختلال نوشتمن. پژوهش در حیطه کودکان/استثنایی. ۲۱-۲۸(۱۰): ۱۰-۲۱.
- شهیم، سیما. (۱۳۸۵). مقیاس تجدید نظرشده هوشی وکسلر برای کودکان، انطباق و هنجاریابی. شیراز: انتشارات دانشگاه شیراز.
- علاقبندزاد، جواد، و مؤمنی، فرزاد (۱۳۷۹). ارتباط اختلال بیشفعالی همراه با نقص توجه با اختلال یادگیری در پسران ۷-۱۲ ساله. اندیشه و رفتار، ۶(۲)، ۲۵-۸.

1. Schunk
2. Pintrich
3. Zito, Adkins & Gavins

سیده زهرا علی‌بخشی، علیرضا آقایوسفی، حسین زارع و ساره بهزادی‌پور
فرگومن، جرج ا. و تاکانه، یوشیو. (۱۳۸۰). *تحلیل آماری در روان‌شناسی و علوم تربیتی*. ترجمه‌الی علی
دلاور و سیامک نقش‌بندی. تهران: نشر ارسباران.
فلاح‌چای، رضا (۱۳۷۴). بررسی اختلال خواندن و اختلال نوشتن در بین دانش‌آموزان ابتدایی. پایان-
نامه کارشناسی ارشد. رشته روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.
محمداسماعیل، الهه. (۱۳۱۵). درسنامه درمان رفتاری-شناختی کودکان چهار بیش‌فعالی- تارسایی
توجه. تهران: نشر دانزه.
هادیانفرد، حبیب. نجاریان، بهمن. شکرکن، حسین. و مهرابی‌زاده، مهناز. (۱۳۷۹). تهیه و ساخت فرم
فارسی آزمون عملکرد پیوسته. مجله روان‌شناسی. زمستان ۱۳۷۹، ۱۴، ۴ پیاپی (۱۶): ۳۸۸-۴۰۴.

- American Psychiatric Association (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorder* (4th edition). American Psychiatric Association.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.
- Biederman, J. (2004). Impact of executive function deficits attention deficit/hyperactivity disorder on academic outcomes in children. *Journal of Consult and Clinical Psychology*, 72(5): 757-766.
- Butler, D. L., & Winne, P. H. (1995). Feedback and Self-regulated Learning: A theoretical synthesis. *Review of Educational Research*. 65(3): 245-281.
- Cantwell, D. (1996). Attention deficit hyperactivity disorder: A review of the past years. *American Journal of Child & Adolescent Psychiatry*, 35: 978-988.
- Daly, B., Creed, T., Xanthopou, M., & Brown, R. (2007). Psychosocial treatments for children with attention deficit hyperactivity disorder. *Neuropsych Rew*. 17:73-89.
- DeLapaz, S., & Graham, S. (1997). Effects of dictation and advanced planning instruction on the composing of students with writing and learning problems. *Journal of Educational Psychology*, 892: 203-222.
- Graham, S., & Harris, K. R. (2005). *Writing better. Effective strategies for teaching students with learning difficulties*. Baltimore: Paul. H. Brooks Publishing Co.
- Harris, K. R., & Graham, S. (1996). *Making the writing process work: Strategies for composition and self-regulation*. Cambridge, MA: Brookline Books.
- Kaplan, H.I., & Sadock, B.J. (1995). *Comprehensive textbook of psychiatry* (6th edition). Baltimore: Williams & Wilkins.
- Pintrich, P. (2000). The Role of goal orientation in self-regulated learning. In M. Boekaerts, P. Pintrich, & M. Zeidner (eds), *Handbook of Self-regulation* (pp. 452-501). San Diego, CA: Academic Press.
- Reid, R., & Lienemann, T. (2006). Self-Regulated Strategy Development for written Expression with students with attention deficit/hyperactivity disorder, *Exceptional Children*, 73(1): 53-68.
- Sexton, M., Harris, K. R., & Graham, S. (1998). Self-regulateg strategy development and the writing process: Effects on essay writing and attributions. *Exceptional Children*, 64(3): 290-291.

- Shraw, G., Crippen, K. J., Hartley, K. (2006). Promoting Self-Regulation Education: Metacognition as part of a Broader Perspective on Learning. *Research in Science Education*, 36: 111-139.
- Schunk, D. (1996). Goal and Self-evaluative influences during children's cognitive skill learning. *American Emotional Research Journal*, 33(2): 359-382.
- Zimmerman, B. (2000). Attaining self-regulated learning: A Social-cognitive perspective. In M. Boekaerts, P. Pintrich, & M. Zeidner (eds), *Handbook of Self-regulation* (pp. 452-501). San Diego, CA: Academic Press.
- Zito, J. R., Adkins, M., Gavins, M., Harris, K. R., & Graham, S. (2007). Self-regulated strategy development: relationship to the social-cognitive perspective and the development of self-regulation. *Reading & Writing Quarterly*. 23: 77-95.